

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/65/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7810209740
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2012:7810209740.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Viery Bodnárovej a sudcov JUDr. Ota Jurča a JUDr. Miroslava Sogu, vo veci žalobkyne I. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., P.Á. XXXX/XX, zastúpenej advokátkou JUDr. Hedvigou Gallovou, Advokátska kancelária Rožňava, Čučmianska dlhá 2, proti žalovaným: 1/ Q. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., L. X, zastúpeným D.. Z. C., pracovníčkou Okresného súdu Spišská Nová Ves, 2/ L. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., L. XX, zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Csákóom, Advokátska kancelária Rožňava, Hviezdoslavova 4, o 4.979,09 eur s prísl, o odvolaní žalovanej v 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Rožňava č.k. 9C/54/2011-152 z 9.12.2011 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v napadnutej časti, vo výroku, ktorým bolo žalobe vyhovené a vo výroku o trovách konania..

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade zaplatiť žalobkyni spoločne a nerozdielne 4.979,09 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 01.10.2008 do zaplatenia do 3 dní po právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti konanie zastavil. Zaviazal žalovaných v 1. a 2. rade nahradiť žalobkyni trovy konania v sume 1.418,93 eur spoločne a nerozdielne na účet jej právnej zástupkyne, takisto do 3 dní po právoplatnosti rozsudku.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že žalobkyňa odpredala nehnuteľnosť vo svojom vlastníctve kúpnu zmluvou z 28.07.2008 kupujúcemu S. E. za dohodnutú kúpnu cenu 370.000,- Sk, pričom suma 200.000,- Sk už bola predávajúcej (žalobkyni v tomto konaní) vyplatená pred podpisom kúpnej zmluvy. Ďalej vychádzal zo zistenia, že dňa 28.07.2008 medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pôžičke, na základe ktorej žalobkyňa poskytla žalovaným v 1. a 2. rade peňažnú pôžičku v sume 4.979,09 eur (150.000,- Sk), ktorú sa žalovaní zaviazali vrátiť žalobkyni do 28.09.2008. Z obsahu tejto zmluvy, okrem iného vyplýva aj to, že žalovaní dňom podpísania zmluvy potvrdzujú prevzatie pôžičky, že účastníci zmluvy sa dohodli na úrokoch z pôžičky 66,39 eur (2.000,- Sk) za každý mesiac. Z prehľadu zaplatených splátok predloženého žalovanou v 1. rade zistil, že Dr. Nagyovi boli zaplatené sumy 165,97 eur (5.000,- Sk) 16.09.2008, 165,97 eur (5.000,- Sk) 22.09.-2008, 265,55 eur (8.000,- Sk) 29.09.2008, 200,- eur dňa 20.04.2009, 100,- eur dňa 11.05.2009. Súdu prvého stupňa boli predložené zmluvy o pôžičke uzavreté medzi D.. I. F. a Q. J. (žalovaným v 1. rade) zo dňa 07.08.2008 znejúcej na sumu 663,88 eur (20.000,- Sk) so splatnosťou do 30.09.2008 a zo 16.02.2008 na sumu 564,30 eur (17.000,- Sk) so splatnosťou do 31.09.2008. Napokon vychádzal zo zistenia, že na Okresnom súde Rožňava

pod sp.zn. 17Ro/130/2011 - 5C/73/2011 je vedené konanie na návrh D.. F. H. Q. J. (v tomto konaní žalovanému v 1. rade) na zaplatenie 4.979,- eur z titulu neuhradenej pôžičky.

Na základe vykonaného dokazovania, s poukazom na ust. § 657 OZ, § 658 ods. 1 OZ, § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. dospel k záveru, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o pôžičke dňa 28.07.2008 v priestoroch kancelárie C.. F.. Predmetom tejto zmluvy bolo požičanie sumy 4.979,09 eur (150.000,- Sk). V ten istý deň v kancelárii C.. F. došlo aj k odovzdaniu uvedenej sumy žalobkyňou a k prevzatiu týchto peňazí žalovanými v 1. a 2. Rade. Uzavrel, že obrana žalovaných prednesená žalovanou v 2. rade o tom, že v skutočnosti dostali iba 1.659,70 eur (50.000,- Sk), z ktorej sumy už v splátkach C.. F. zaplatili za úhradu tejto pôžičky dňa 16.09.2008 a 22.09.2008 po 165,97 eur (5.000,- Sk), dňa 29.09.2008 sumu 265,55 eur (8.000,- Sk), dňa 20.04.2009 sumu 200,- eur, dňa 11.05.2009 sumu 100,- eur, nebola preukázaná výpoveďou svedka C.. F., ktorý potvrdil, že žalovaným sumu 4.979,09 eur (150.000,- Sk) odovzdal po podpísaní zmluvy o pôžičke a že finančné čiastky, o ktorých žalovaná v 2. rade uvádzala, že sú splátkami na túto pôžičku síce prevzal, ale boli to splátky na ďalšie pôžičky, ktoré poskytol žalovanému v 1. rade. Za takýchto okolností súd prvého stupňa mal za to, že peňažné čiastky zaplatené žalovanou v 2. rade C.. F. neboli splátkami na úhradu predmetnej pôžičky, prihliadajúc aj na to, že z obsahu písomnej zmluvy o pôžičke uzavretej medzi účastníkmi nevyplýva, aby žalovaní mali povinnosť plniť túto pôžičku prostredníctvom C.. F., pretože v zmluve bol uvedený presný termín vrátenia pôžičky žalobkyňi a takisto dohodnuté úroky z pôžičky mali byť vyplácané priamo žalobkyňi.

Keďže žalobkyňa netrvala na zaplatení dohodnutých úrokov z pôžičky, v tejto časti zobrala žalobu späť a s poukazom na ust. § 96 ods. 1 O.s.p. konanie zastavil.

V prevyšujúcej časti na zaplatenie istiny s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01.10.2008 do zaplatenia, žalobe vyhovel majúc za to, že táto je dôvodná.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalobkyňi priznal nárok na náhradu trov konania pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia za 7 úkonov právnej služby po 170,97 eur a paušálnej náhrady 7-krát po 7,41 eur.

Rozsudok napadla včas podaným odvolaním žalovaná v 2. rade, navrhla zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Zároveň sa domáhala náhrady trov odvolacieho konania. Odvolanie podávala z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c) d) a f) a § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. z dôvodov, že súd prvého stupňa k záveru o tom, že jej obrana nebola preukázaná, dospel na základe výpovede C.. F., teda výlučne výpoveď tohto svedka mala vyvracať jej tvrdenia, ale z výpovede svedkyne R. A., dcéry žalobkyne vyplynulo, že čiastka 6.638,78 eur (200.000,- Sk) bola na písacom stole C.. F., z ktorej sumy C.. F. sumu 4.979,09 eur (50.000,- Sk) odovzdal žalobkyňi a zvyšná časť zostala na stole a takisto žalobkyňa uviedla, že zvyšok, t.j. 4.979,09 eur nechala na stole Realitnej kancelárie C.. F.. Uviedla, že na škodu veci je, že žalovaný v 1. rade nemohol byť v konaní vypočutý, hoci tento dôkaz navrhla vykonať a jeho výpoveď nemohla byť konfrontovaná s výpoveďou svedka. Namietala, že súd prvého stupňa pri hodnotení výpovede svedka C.. F. neskúmal vierohodnosť tohto svedka. Bola toho názoru, že pokiaľ by súd postupoval dôsledne v zmysle § 118 ods. 2 O.s.p., bez pochyb by navrhovala vykonať dôkazy na preukázanie toho, že nehovorí pravdu. Poukázala ďalej na to, že voči tomuto svedkovi je podľa jej vedomostí vedených niekoľko trestných konaní pre rôzne trestné činy a keď sa dozvedela o týchto trestných stíhaniach aj ona sa rozhodla ďalej nemlčať a nenechať sa zastrašovať a podala na neho v posledných dňoch doposal dve trestné oznámenia, jedno priamo súvisiace s touto vecou. Bola toho názoru, že vykonaním dôkazu, vyžiadaním správy od príslušných OR PZ by sa tieto informácie dali potvrdiť rovnako ako skutočnosť, že poväčšine tieto konania sú prerušené z dôvodu zlého zdravotného stavu tohto svedka. Preto považovala za veľmi prekvapivé, ako jasne a zrozumiteľne a veľmi prízvetne vedel o skutočnostiach týkajúcich sa odovzdania a prevzatia hotovosti výpovedať. Uvedeným dôkazom podľa nej by minimálne spochybnila hodnovernosť výpovede svedka, čo by malo dopad aj na právne posúdenie predmetného sporu. Ďalej poukázala na to, že na základe žiadnej z predložených zmlúv o poskytnutí pôžičky C.. F. jej manželovi, nebolo plnené, nestali sa podkladom pre vydanie právoplatného rozhodnutia súdu a vážne pochybuje o ich pravdivosti, preto

ňou zaslané sumy mali slúžiť na splácanie ich dlhu voči žalobkyni. Namietala, že napriek tomu, že v konaní bolo niekoľko ústnych pojednávanií, za ktoré bola žalobkyni priznaná náhrada trov právneho zastúpenia, ani na jednom nebolo uvedené, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné, aby prípadne účastníci mohli upraviť ďalší procesný postup, napr. vykonaním vyššie uvádzaného dôkazu. Takže súd prvého stupňa si svoju povinnosť vyplývajúcu z § 118 ods. 2 O.s.p. nesplnil, ktorá tiež mala za následok procesnú nesprávnosť, a so zreteľom na individuálne okolnosti v preskúmvanej veci viedla k mareniu účelu sledovania týmto zákonným ustanovením a neprispela k predvídateľnosti postupu a rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

Žalobkyňa ani opatrovníčka žalovaného v 1. rade sa k odvolaniu nevyjadrili.

Výrok rozsudku, ktorým v časti bolo konanie zastavené, nebol napadnutý odvolaním, stal sa právoplatným (§ 206 ods. 2 O.s.p.) preto nebol v odvolacom konaní preskúmvaný.

Odvolací súd prejednal rozsudok v napadnutej časti aj vo vzťahu k žalovanému v 1. rade vzhľadom na to, že u žalovaných v 1. a 2. rade ide o nerozlúčné spoločnosť, preto úkony jedného zo žalovaných platia aj pre žalovaného v 2. rade (§ 91 ods. 2 O.s.p.).

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Žalovaná v 2. rade v odvolaní síce uvádza, že svoje odvolanie odôvodňuje odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c), d) a f) O.s.p. a § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p.. Z obsahu odvolania však vyplýva, že namietá procesné pochybenie súdu prvého stupňa spočívajúce v tom, že po vykonaní úkonov na pojednávaní samosudca neuviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov možno považovať za zhodné, ktoré zostali sporné a tým jej v podstate odňal možnosť konať pred súdom, pretože pokiaľ by tak urobil, mohla by upraviť ďalší procesný postup, napr. vykonaním dôkazu - vyžiadanim správ od príslušných OR PZ o tom, či voči C.. F. sa vedia trestné stíhania. Ďalším odvolacím dôvodom podľa obsahu je žalovanou v 2. rade tvrdené pochybenie spočívajúce v tom, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. je vykladaný tak, že sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa, pričom musí ísť o také skutkové zistenie, na základe ktorého súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke a ktoré nemá v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p., a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov.

Z hľadiska tohto uplatneného odvolacieho dôvodu odvolanie žalovanej v 2. rade nemožno považovať za dôvodne podané, pretože súd prvého stupňa vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Podľa názoru odvolacieho súdu, hodnotenie dôkazov bolo vykonané v súlade s § 132 O.s.p..

Odvolací súd má za to, že skutočnosti vyplývajúce z výpovedí žalobkyne a svedkyne, na ktoré poukazuje v odvolaní, samé o sebe nepreukazujú skutočnosť, že k poskytnutiu pôžičky vo výške 4.979,09 eur (150.000,- Sk) žalobkyňou žalovaným v 1. a 2. rade nedošlo. Tieto výpovede nespochybňujú skutočnosť vyplývajúcu z písomne uzavretej zmluvy o pôžičke, že žalobkyňa žalovaným v 1. a 2. rade poskytla pôžičku vo výške 4.979,09 eur (150.000,- Sk). Za takýchto okolností aj odvolací súd dospel k záveru, že

žalovaná v 2. rade nepreukázala ňou tvrdenú skutočnosť, že bola im poskytnutá pôžička iba vo výške 1.659,70 eur (50.000,- Sk).

Takisto neobstojí tvrdenie žalovanej v 2. rade uvádzané v odvolaní, že ňou zaplatené finančné čiastky C.. F. mali byť započítané na zaplataenie predmetnej pohľadávky, pretože v danom prípade, ako to správne konštatoval aj súd prvého stupňa, povinnosťou žalovaných bolo vrátiť požičanú finančnú čiastku žalobkyni. V konaní nielenže nebolo preukázané, ale ani nebolo tvrdené, aby žalobkyňa splnomocnila C.. F. na prevzatie čo i len časti dlhu od žalovaných v jej mene. Za takýchto okolností správne súd prvého stupňa postupoval, pokiaľ finančné čiastky uhradené žalovanou v 2. rade C.. F. nezapočítal na zaplataenie predmetnej pohľadávky.

Odvolačí súd má za to, že postupom súdu prvého stupňa žalovanej v 2. rade nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Žalovaná v 2. rade v konaní pred súdom prvého stupňa bola zastúpená advokátom. Tento advokát, resp. ním splnomocnený koncipient sa zúčastňoval pojednávani, takisto na pojednávaniach bola prítomná aj žalovaná v 2. rade, takže mali možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov na preukázanie pravdivosti svojich tvrdení, tak ako im to ukladá ust. § 120 ods. 1 O.s.p.. Keďže tak žalovaná v 2. rade ako aj jej právny zástupca boli prítomní na pojednávani, kde bol vypočutý svedok C.. I. F., mali možnosť navrhnúť dôkazy na preukázanie nedôveryhodnosti svedka, pokiaľ podľa ich názoru svedok nevypovedal pravdu.

Za takýchto okolností samotná skutočnosť, že súd prvého stupňa na pojednávani neuviedol, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné a ktoré zostali sporné, neznamenajú odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom.

Tvrdenie žalovanej v 2. rade uvádzané v odvolaní, že vyžiadanim správ od príslušných OR PZ o tom, či voči svedkovi C.. F. sa vedú trestné konania pre rôzne trestné činy a že tieto konania sú prerušené z dôvodu jeho zlého zdravotného stavu, je potrebné považovať za nové skutočnosti uvedené až v odvolacom konaní, ktoré ako odvolačí dôvod by boli prípustné iba za splnenia podmienok § 205a ods. 1 O.s.p., avšak žalovaná v 2. rade v odvolaní neuvádzala žiadne skutočnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť splnenie podmienok uvedených v § 205a ods. 1 O.s.p.. Navyše nenavrhl v odvolacom konaní vykonať uvedený dôkaz, preto na tieto skutočnosti odvolačí súd neprihliadal.

Z uvedených dôvodov odvolačí súd ako už bolo vyššie uvedené, rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti a vo výroku o trovách konania, ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorých právo na náhradu trov odvolacieho konania mal účastník, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, v danom prípade žalobkyňa, táto si však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy neuplatnila, preto je nemohli byť priznané. Žalovaná v 2. rade v odvolacom konaní nebola úspešná, preto nemá právo na ich náhradu.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.